

We gaan vrolijk verder

In gesprek met Christian Dogterom, 36 jaar, geboren en getogen in Rotterdam, en initiatiefnemer van het kunstenaarscollectief.

Het doel van het kunstenaarscollectief is om kunst en psychiatrie bijeen te brengen. Kunstenaars kunnen van elkaar leren, op elkaar terugvallen en elkaar versterken. De kunstenaars die deelnemen aan het collectief hebben allen een achtergrond in de geestelijke gezondheidszorg. Het aanleggen van een netwerk kan mensen helpen met het proces van rehabilitatie en versterking.

Christian heeft zelf ook ervaring in de geestelijke gezondheidszorg, en is naast het kunstenaarscollectief ook actief in de cliëntenbeweging. Dit is af en toe lastig te combineren, gezien de tijd en

werk dat dit kost.

Christian probeert dit alles toch te verenigen: hij zet zich in voor de medemens en is betrokken bij de maatschappij. Deze kritische kant komt terug in zijn kunstwerken.

Christian wordt als kunstenaar soms hobbyist genoemd. Zijn droom is om professioneel te kunnen gaan werken. Christian tekent, schildert, etst en schrijft gedichten. Om zichzelf te verbeteren is hij lid van de SKVR (Stichting Kunstzinnige Vorming Rotterdam) en volgt daar een cursus grafische technieken. Verder heeft Christian

een jaar gestudeerd aan de kunstacademie. Hij experimenteert met zijn werk en is kritisch op zijn resultaat. De tekening die Christian heeft geschonken aan het Basisberaad heet 'Aichia'. Als gevraagd wordt naar de betekenis van de tekening wordt Christian serieus. "Mijn werken zijn een samengesteld beeld, waarin natuur en mens benut worden om beeldvorming naar buiten te brengen", aldus Christian.

'Aichia' is gemaakt naar aanleiding van de oliëramp aan de Spaanse kust. In de tekening komen verschillende elementen naar voren: een Portugese vrouw (Aichia), een negroïde man naar even-

beeld van George Michael, een oosterse theekan en westerse theekopjes, de nationale vlaggen van de Verenigde Staten en Japan. Dit is slechts een greep uit de elementen die zijn terug te vinden op de tekening.

Elk element heeft zijn eigen verhaal. De vrouw Aichia verwijst naar een 16e eeuwse universiteit in Portugal, waar alle religies samen kwamen. In de moderne samenleving is er vaak sprake van een opgelegde integratie. Culturen worden gedwongen zich aan te passen aan andere culturen. In de tekening wordt ook verwezen naar uitstervende culturen, en culturen die elkaar bevechten. Op de achtergrond van de tekening staat een berg met een krater er in. Dit verwijst naar de bomaanslagen van 11 september 2001 in New York.

De nationale vlaggen van de VS en Japan verwijzen naar de tweede wereldoorlog, ook een voorbeeld van culturen die met elkaar in aanvaring zijn gekomen. In de tekening wordt opgeroepen het zwart-wit denken te verminderen. Door de globalisering komen mensen in de verdrukking. Er is nog steeds sprake van discriminatie: mensen worden 'weggezet' in hun eigen cultuur. Christian benadrukt dat dit zijn eigen verhaal is. Iedereen vindt in dit schilderij zijn eigen verhaal. Als kunstenaar moet je niet je eigen verhaal aan iemand opleggen, maar mensen aan het nadenken zetten.

En wat zijn de plannen van Christian voor de toekomst? Thuis is er nog een schilderij en een tekening om af te maken. Verder wil Christian etsen gaan maken en meer met gedichten aan de slag gaan. Misschien zelfs een cursus, als de tijd dit toelaat. "We gaan vrolijk verder", aldus Christian, kunstenaar en idealist.

Bas van Bellen